

Hof van beroep
te Gent

9° kamer

terechtzitting
van
28-04-2006

2004/AR/565

in de zaak van:

De GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,
bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de afdeling
Ruimtelijke Ordening van de provincie
met zetel te
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

tegen:

met zetel te
vertegenwoordigd door de syndicus

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

velt het Hof het volgend arrest:

1. Het hof nam kennis van het bestreden vonnis d.d. 9 januari 2004, gewezen door de 5/B kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, waartegen tijdig en geldig hoger beroep en incidenteel beroep werd ingesteld.

Het hof heeft de partijen, bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

2. De vordering van de appellant, ingeleid bij dagvaarding d.d. 22 april 2002 is gesteund op de art. 151 iuncto 149 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en beoogt:

- de veroordeling van de geïntimeerde tot het herstel van het perceel kadastraal gekend

meer bepaald de aanpassing van de liftcabine (zichtbaar vanaf het conform het plan d.d. 2 oktober 1996 van architect

alsmede de veroordeling van de geïntimeerde tot de betaling van een meerwaardesom voor de 2 andere liftcabines (niet zichtbaar vanaf het begroot op 10.774,11 EUR, zoals blijkt uit de berekeningsnota, meer de gerechtelijke interesten vanaf 22 april 2002 tot de dag van de algehele betaling;

- dit alles binnen een termijn van 2 maanden te rekenen vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis, op verbeurte van een dwangsom van 123,95 EUR per dag vertraging;

- met machtiging aan de appellant om overeenkomstig art. 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, ambtshalve over te gaan tot de voormelde aanpassing van de bouwwerken zo de geïntimeerde in gebreke blijft;

- dat voor recht wordt gezegd dat de verbeurte van de dwangsommen zal kunnen bewezen worden door alle middelen

van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerst daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder;

- met de verwijzing van de geïntimeerde in de gedingkosten, nader begroot.

De voormelde dagvaarding werd, zoals voorzien in art. 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, overgeschreven in het hypotheekkantoor van het gebied waar het goed gelegen is, nl. te _____ op 24 april 2002.

Met besluiten heeft de geïntimeerde de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de vordering betwist.

Na een proces-verbaal van vaststelling d.d. 28 maart 2003 liet de appelland weten dat de gevraagde aanpassingswerken werden uitgevoerd, waardoor dit deel van de herstellvordering kwam te vervallen en enkel de vordering van de meerwaardesom t.b.v. 10.774,11 EUR behouden bleef.

3. De eerste rechter stelde in het bestreden vonnis vast dat de hoofdvordering zonder voorwerp geworden is wat betreft het uitvoeren van aanpassingswerken aan de vanaf het zichtbare liftcabine.

De vordering werd voor het overige afgewezen als niet toelaatbaar bij gebrek aan de vereiste hoedanigheid in hoofde van de geïntimeerde.

De appelland werd tevens verwezen in de gedingkosten, nader bepaald.

4. Met het *hoger beroep* beoogt de appelland dat de vordering, zoals herleid, vooralsnog wordt toegekend, met de verwijzing van de geïntimeerde in alle gedingkosten.

5. De geïntimeerde betwist de gegrondheid van het hoger beroep.

Met besluiten d.d. 19 oktober 2004 formuleert de geïntimeerde

incidenteel beroep en herneemt daarmee de voor de eerste rechter opgeworpen onontvankelijkheid van de oorspronkelijke vordering om reden van nietigheid van de dagvaarding.

6. M.b.t. de door de geïntimeerde opgeworpen onontvankelijkheid:

Het middel gaat ervan uit dat bij het instellen van de vordering als bedoeld in art. 151 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de identiteit dient te worden vermeld van de persoon die het ambt bekleedt van stedenbouwkundige inspecteur en dat dient te worden medegedeeld in welke hoedanigheid hij optreedt.

Deze verplichting zou volgens de geïntimeerde voortvloeien uit de art. 43, 2° en 702, 1° Ger.W..

De geïntimeerde kan geenszins in deze exceptie worden gevolgd.

Er is geenszins sprake van enige nietigheid van de dagvaarding, laat staan van enige belangenschade in hoofde van de geïntimeerde.

Art. 151 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening machtigt de stedenbouwkundige inspecteur als orgaan van het Vlaamse Gewest om de in art. 149 van hetzelfde decreet voorziene herstelmaatregelen te vorderen voor de burgerlijke rechtbank.

Door te bepalen dat de stedenbouwkundige inspecteur herstelmaatregelen mag vorderen heeft de decreetgever hem de hoedanigheid en het belang toegekend om in de aangelegenheid van de ruimtelijke ordening, die tot zijn bevoegdheid behoort, zelf in rechte te treden (*zie aldus: Arbitragehof* 26 november 2003, B.S. 26 februari 2004, 11141, overweging B.9.3).

Wanneer de wet aan een openbare dienst de bevoegdheid toekent om in rechte te treden, kent zij hem impliciet de rechtspersoonlijkheid toe (*zie aldus: André MAST e.a., Overzicht van het Belgisch administratief recht, 1999, p. 72 e.v., nr. 55 e.v.*).

Het publiekrechtelijk procédé bestaat erin dat toepassing wordt gemaakt van art. 9 van de bijzondere wet hervorming instellingen.

Luidens die bijzondere wetsbepaling kunnen de Gemeenschappen en de Gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, bij decreet, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten. Dat oprichtingsdecreet kan aan de voornoemde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen (*zie aldus: Kaat LEUS en Sven BAETEN, Nieuwe vormen van overheidsrechtspersonen, Rechtspersonenrecht, P.U.C. Willy DELVA 1999, p. 161 e.v., nr. 12 e.v.*).

Wat betreft het in rechte treden gelden voor alle rechtspersonen de regelen van burgerlijke rechtspleging van de art. 703, lid 1 en 34 Ger.W. (*zie aldus: Cass. 23 april 1999, arr. cass. 1999, pas 1999*).

Uit de art. 703, lid 1 en 34 Ger.W. volgt dat het niet zelf preciseert door welke organen de rechtspersonen in rechte treden maar dat het de bevoegde wetgever ertoe machtigt te bepalen welk orgaan die rechtspersonen vertegenwoordigt voor de rechter (*zie aldus: Arbitragehof 16 december 1998, B.S. 2 april 1999, 11096*).

Door de stedenbouwkundige inspecteur als orgaan van het Vlaamse Gewest en het college van burgemeester en schepenen als orgaan van de gemeente te machtigen om de in art. 149 van hetzelfde decreet voorziene herstelmaatregelen te vorderen voor de burgerlijke rechtbank, heeft de decreetgever geen afbreuk gedaan aan de voormelde bepalingen van het Ger.W. en verhindert hij de toepassing ervan niet.

De decreetgever beoogt integendeel de inwerkingstelling ervan te verzekeren t.a.v. een rechtspersoon die onder de bevoegdheid van het gewest of de gemeente valt, door te preciseren door welk orgaan die rechtspersoon in rechte treedt.

Met de vermelding in de dagvaarding "*ten verzoeken van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bij het ministerie van de Vlaamse gemeenschap van de afdeling ruimtelijke ordening voor de provincie*"

wordt de binnen zijn wettelijke opdracht optredende ambtenaar op afdoende wijze naar de voormelde wetsbepalingen geïdentificeerd wat betreft zijn functie, het bestuur en het adres.

De vermelding van de natuurlijke persoon die aangesteld is als gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur bevoegd voor het grondgebied van de provincie wordt door de

wet niet vereist.

De in rechte tredende rechtspersoon wordt voldoende geïdentificeerd door de vermelding van haar benaming, rechtskarakter en zetel.

De geïntimeerde heeft als tegenpartij wel het recht om in elke stand van het geding te eisen dat de aldus in rechte tredende rechtspersoon de identiteit meedeelt van de natuurlijke personen die zijn organen zijn (art. 703, 3de & 4de lid Ger.W.) (zie: *Piet TAELMAN, Het optreden in rechte van rechtspersonen, Rechtspersonenrecht, P.U.C. Willy DELVA 1999, p. 77 e.v., nr. 44 e.v.*).

Dit laatste is blijkens de debatten op zich evenwel niet aan de orde (de personen in kwestie werden trouwens genoemd op folio 112 van het bestreden vonnis).

Het incidenteel beroep faalt dan ook naar recht.

7. De appelland wordt gegriefd door het bestreden vonnis waar de herstellvordering wordt afgewezen omdat de geïntimeerde geen eigenaar is en dus niet de vereiste hoedanigheid heeft.

De appelland meent dat de geïntimeerde de wederrechtelijk opgerichte machinekamers van de 2 liften, boven op het technisch verdiep van het appartementsgebouw, in stand houdt, zodat zij conform het art. 146,1^o van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening strafbaar is.

Nu de geïntimeerde overeenkomstig art. 577-5 § 3 B.W. bevoegd is om daden van beheer en behoud met betrekking tot de gemeenschappelijke delen van het gebouw te stellen en overeenkomstig art. 577-9 § 1 B.W. bevoegd is om in rechte op te treden als eiser en als verweerster, is zij (steeds volgens de appelland) in feite en in rechte in de mogelijkheid om tegemoet te komen aan de gevorderde herstelmaatregelen.

De appelland kan geenszins in dit standpunt worden gevolgd.

Overeenkomstig art. 577-5 § 3 B.W. kan de vereniging van mede-eigenaars (geïntimeerde) geen ander vermogen hebben dan de roerende goederen nodig voor het verwezenlijken van haar doel, dat uitsluitend bestaat in het behoud en het beheer van het

geen belang heeft om ze in te dienen.
Dit is hier in hoofde van de appellant kennelijk wel het geval.

8. Gelet op het voorgaande worden alle andere conclusies door het hof verworpen als ongegrond, niet dienend en/of irrelevant.

9. Gelet op het wederzijds ongelijk is het aangewezen elke partij te verwijzen in de eigen gedingkosten.

OM DEZE REDENEN

HET HOF

recht doende op tegenspraak,

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk.

Wijst het hoger beroep en het incidenteel beroep af als ongegrond, behoudens het navolgende.

Bevestigt aldus het bestreden vonnis, mits de hogere overwegingen en voor zover daarmee niet tegenstrijdig en met dien verstande dat *wordt vastgesteld dat de appellant niet beschikt over een vordering tegen de geïntimeerde.*

Verwijst elke partij in de eigen kosten van het hoger beroep.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **negende kamer**, recht doende in burgerlijke zaken, op **achtentwintig april tweeduizend en zes**.

Aanwezig:

Raadsheer, wn. voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier,